

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci žalobců: **a) J. M., b) B. M.**, oba zastoupeni JUDr. Ilonou Chladovou, advokátkou se sídlem Brno, Rybníček 4, proti žalovanému **Magistrátu města Brna**, se sídlem Brno, Dominikánské nám. 1, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **M. T.**, zastoupené JUDr. Milanem Vašíčkem, MBA, advokátem se sídlem Brno, Lidická 57, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 7. 2014, č. j. MMB/0295528/2014, sp. zn. OUSR/MMB/0273052/2014,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobci **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a shrnutí obsahu rozhodnutí správních orgánů

[1] Shora označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobců a potvrdil rozhodnutí ze dne 12. 5. 2014, č. j. MCBZAB 04900/14/OS/TAPM, jímž Úřad městské části Brno-Žabovřesky (dále též „stavební úřad“) k žádosti M. T. vydal stavební povolení pro změnu dokončené stavby polyfunkčního objektu Horova 57 v Brně na pozemku parc.

č. 1895/1 v katastrálním území Žabovřesky (pozn. soudu: všechna níže v textu uváděná parcelní čísla se vztahují k pozemkům nacházejícím se v katastrálním území Žabovřesky, soud tedy dále nebude informaci o katastrálním území u jednotlivých parcelních čísel, vyjma nutných citací, uvádět) spočívající ve vybudování přístavby za účelem vzniku hromadné garáže a dvou bytových jednotek na pozemku parc. č. 1895/2.

[2] V odůvodnění rozhodnutí o odvolání žalovaný uvedl, že stavební úřad nepochybil z hmotného ani procesního hlediska a jeho rozhodnutí má veškeré náležitosti. Upozornil, že účastníci řízení se mohou dovolávat pouze ochrany těch práv, která jsou chráněna právními předpisy. Stavební úřad postupoval správně podle § 114 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále též „stavební zákon“), když vyhodnotil námitky žalobců jako námitky, které směřují k již umístěné stavbě, a k podaným námitkám nepřihlédl. V územním rozhodnutí o umístění předmětné stavby bylo řešeno i založení stavby vzhledem k podloží v dané lokalitě, odvod dešťových vod, otázka pohody bydlení a také garáž včetně jejího dopravního napojení. K žádnému zasakování do podloží nebude docházet, jelikož bude vybudována retenční nádrž. K dopravnímu řešení vydal kladné stanovisko odbor dopravy Magistrátu města Brna. Projektová dokumentace má veškeré náležitosti a byla zpracována oprávněnou osobou – autorizovaným architektem. Předmětnou stavbu lze po provedení prací užívat jen na základě kolaudačního souhlasu, ke kterému je stavebník povinen opatřit závazná stanoviska dotčených orgánů, bude též dokládat splnění závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Jihomoravského kraje (měření výsledků hluku z provozu všech zdrojů hluku).

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[3] Proti rozhodnutí podali žalobci včas žalobu. Měli za to, že se žalovaný nevypořádal s jejich námitkami, že hydrogeologické posouzení týkající se zasakování vod je nedostatečné zejména ve vztahu k podloží v dané lokalitě a navrhovanému provedení stavby, že v projektové dokumentaci nejsou dostatečně graficky znázorněny poloměry nájezdu a výjezdu k šesti parkovacím a odstavným místům, že je narušena pohoda bydlení a že dojde ke zvýšení prašnosti a exhalací při provozu vozidel.

[4] Žalobci uvedli, že námitky směřují proti projektové dokumentaci a užívání stavby, a proto jsou přípustné dle § 114 odst. 1 stavebního zákona.

[5] Na základě výše uvedeného žalobci navrhli, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[6] Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že problematika hydrogeologického posouzení byla řešena již v územním řízení. Projektová dokumentace počítá s vybudováním retenční nádrže na pozemku stavebníka, která zabráni vsaku vod do okolí, a tím zabráni možnému negativnímu účinku na sousední pozemky či stavby. I další námitky byly vzneseny již v územním řízení, a proto je v souladu s § 114 odst. 2 stavebního zákona musel stavební úřad odmítnout.

- [7] Na základě výše uvedeného žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

[8] Osoba zúčastněná na řízení v podání ze dne 9. 12. 2014 k věci uvedla, že žalobci nevznesli žádná nová tvrzení oproti řízení územnímu, a tudíž by k jejich námitkám vůbec nemělo být přihlíženo. Žalovaný proto ani neměl povinnost se k námitkám žalobců znovu vyjadřovat. Z procesní opatrnosti se osoba zúčastněná na řízení vyjádřila k jednotlivým námitkám i meritorně. K nárůstu množství vody vsakované do pozemku dle ní nedojde, jelikož bude vybudována podzemní retenční nádrž na vodu. Navržené řešení parkoviště je zcela funkční a odpovídá platné ČSN 736 058. K narušení pohody bydlení nemůže vzhledem k plánované konstrukci výsledné budovy dojít. Žalobci ostatně námitku ohrožení své pohody a intimity bydlení nijak neodůvodnili.

V. Replika žalobců

- [9] V replice ze dne 18. 12. 2014 žalobci setrvali na svých námitkách.

VI. Posouzení věci soudem

[10] Soud, v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“) bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.

[11] V první řadě je třeba uvést, že věc vedená u zdejšího soudu pod sp. zn. 29 A 67/2013, která se týkala rozhodnutí o umístění předmětné stavby, byla v pořadí pro rozhodnutí a s nyní projednávanou věcí úzce souvisela, soud o obou věcech rozhodl společně a v nyní projednávané věci tedy přednostně podle § 56 odst. 1 s. ř. s.

[12] Co se týče věci samotné, žalobci uplatnili již před stavebním úřadem námitky vůči hydrogeologickému posouzení, dopravnímu řešení, zásahu do pohody bydlení a zvýšení prašnosti při parkování vozidel. S jejich vypořádáním nebyli spokojeni, což namítali již v odvolání a i nyní v žalobě. Soud se s jejich tvrzeními neztotožnil a odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu i žalovaného považuje za dostatečné a nezbývá než na ně odkázat.

[13] Jak uvedl stavební úřad na str. 9 svého rozhodnutí, dle § 114 odst. 2 stavebního zákona se nepřihlíží k námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování regulačního plánu nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území.

[14] V rámci územního rozhodnutí byly stanoveny objemové parametry přístavby (výška, hloubka), její vzhled (terasa, balkon), umístění parkovacích stání do podzemního podlaží, zasakování dešťových vod do určitého typu podlaží atd. Námitky vůči těmto parametrům tak mohly být (případně byly) vzneseny již v územním řízení.

[15] Námitky vůči hydrogeologickému posouzení, zásahu do pohody bydlení a zvýšení prašnosti při parkování vozidel žalobci uplatnili již v rámci územního řízení a stavební úřad o nich v rámci územního rozhodnutí rozhodoval. Proto k nim stavební úřad v souladu s § 114 odst. 2 stavebního zákona nepřihlížel, což jako správný postup potvrdil i žalovaný.

[16] K tomu lze doplnit, že likvidace dešťových vod zasakováním nebyla navržena z důvodu nepříznivých hydrogeologických poměrů v dané lokalitě. Projektová dokumentace počítá s vybudováním retenční nádrže na pozemku stavebníka, která zabráni vsaku vod do okolí, a tím zabráni možnému negativnímu účinku na sousední pozemky či stavby.

[17] S námitkou vůči nedostatečnému dopravnímu řešení v projektové dokumentaci se stavební úřad vypořádal, a to tak, že ji zamítl, protože v souhrnné technické zprávě v bodě B 4 – *Dopravní řešení*, písm. a) a b), je dostatečně řešeno, jakým způsobem bude provoz probíhat. Bezpečný provoz bude zajištěn semaforovým systémem. Pohyb vozidel byl prokázán přílohou *Parkování vozidel – vlečné křivky*. Žalovaný uvedl, že nemá důvod závěry obsažené v projektové dokumentaci jakkoliv zpochybňovat, a to navíc za situace, kdy žalobci nijak blíže nespecifikovali jejich přímé dotčení v otázce dopravního řešení. K tomu soud pouze dodává, že opravdu bylo na místě k této námitce spíše dle § 114 odst. 1 stavebního zákona nepřihlédnout, jelikož žalobci neuvedli, jakým způsobem bylo přímo dotčeno jejich vlastnické právo. Tím, že se stavební úřad touto námitkou meritorně zabýval, však nebyli žalobci nijak zkráceni na svých právech.

[18] Lze poznamenat, že určité zatížení okolí způsobuje každá stavba, přičemž po vlastnicích okolních staveb je spravedlivé požadovat, aby takovéto zatížení snášeli, je-li přiměřené poměrům. Při vyšší hustotě osídlení dojde v důsledku umístění nové stavby vždy k určitému omezení vlastníků sousedních nemovitostí. V dané věci však žalobci neprokázali, že by vybudováním předmětné přístavby bylo zasaženo do jejich práv nad míru přiměřenou poměrům.

[19] Rozhodnutí žalovaného nelze považovat za nepřezkoumatelné. Žalovaný se zabýval odvoláním žalobců a ve svém rozhodnutí se dostatečně vyjádřil ke všem odvolacím námitkám. Přitom je třeba mít na zřeteli, že obsah, rozsah a kvalita odvolání žalobců do značné míry předurčuje obsah, rozsah a kvalitu následného rozhodnutí o odvolání. To stejné platí i pro obsah a kvalitu žaloby, potažmo rozhodnutí soudu.

VII. Závěr a náklady řízení

[20] Krajský soud v Brně tedy shledal námitky žalobců nedůvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[21] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobci ve věci úspěch neměli (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta) a nemají proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad

rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

[22] Výrok o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. V dané věci soud osobě zúčastněné na řízení neuložil žádnou povinnost, současně pak neshledal důvody hodné zvláštního zřetele pro přiznání práva na náhradu jejích dalších nákladů řízení (ostatně osoba zúčastněná na řízení takové důvody ani netvrdila).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 21. prosince 2015

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu